

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010659
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4125010659.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14.05.2025, sp. zn. 37T/28/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. júna 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v C. na ulici C. XXX v priestoroch D. E. v D. izbe na X. poschodí, o predchádzajúcom slovnom konflikte napadol poškodeného F. G., počas toho, ako ho tento vyvádza z hotelovej izby, a to tak, že vzal zo stolčeka nachádzajúceho sa v izbe kuchynský nôž s čepeľou o dĺžke 20 cm, a týmto ho bodol do ľavej hornej časti brucha, kde sa nachádzajú dôležité orgány, a to žalúdok a pankreas, čím mu spôsobil bodno-reznú ranu prenikajúcu až do dutiny brušnej s krvácaním a podozrením na poranenie orgánov dutiny brušnej, s potrebou vykonania urgentného operačného zákroku, počas ktorého došlo k prezretiu orgánov dutiny brušnej, zastaveniu krvácania a zašitiu rany, s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej 3 týždne, počas ktorých bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života bolesťou, sťažením dodržiavania osobnej hygieny a nemožnosťou vykonávať domáce práce.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v uloženom trestnom rozkaze Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/69/2024 zo dňa 09.12.2024, doručenom dňa 12.02.2025 a právoplatnom dňa 21.02.2025, zrušil celý výrok o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť uhradiť škodu a to Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. vo výške 2 229,24 eur a Sociálnej poisťovni vo výške 1 543,20 eur, a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného F. G. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, kladné odpovede na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por., vykonával súd I. stupňa dokazovanie len ohľadom skutočností, týkajúcich sa ukladaného trestu. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na odpis z registra trestov odsúdeného, z ktorého bolo preukázané, že obžalovaný bol šesť krát súdne trestaný, a to najmä za násilnú a majetkovú trestnú činnosť, v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Poukázal na jeho posledné odsúdenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/69/2024 za skutok spáchaný 18.01.2024, ako i na predchádzajúce odsúdenia pre zločiny, a to Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/177/2005 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/19/2013. Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov mal preukázané, že obžalovaný bol v minulosti postihovaný pre dva priestupky proti občianskemu spolunaživaniam (04.02.2024 a 09.04.2024) a pre dva priestupky proti majetku (02.05.2024 a 25.05.2024) a zároveň sa opakovane dopúšťal priestupkov znečistenia verejného priestranstva. K náhrade škody vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením uplatnených nárokov poškodenými a keďže poškodený G. si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody ako nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 eur, tento nepreukázal a poškodení F. H. I., E. E. J. I. si nároky na náhradu škody uplatnili riadne a včas. Poukázal aj na znalecký posudok MUDr. Romsauerovej, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný je závislý od alkoholu – chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov, jedná sa o chronické štádium závislosti, avšak vzhľadom na nekritickosť obžalovaného k svojmu pitiu a jeho negatívny postoj k prípadnému protialkoholickému liečeniu, znalkyňa nenavrholala nariadiť protialkoholické liečenie, ktoré by pri absencii motivácie k abstinencii nenaplnilo účel.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu konštatoval, že postupoval v zmysle ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona a to, že sa priznal k spáchaniu skutku a tento oľutoval a prejavil snahu na svoju nápravu – písmeno l/, na svojom postoji k trestnej činnosti zotrval na hlavnom pojednávaní a urobil vyhlásenie o vine, čím naplnil aj okolnosti odôvodňujúce prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť – písmeno n/. Zároveň prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/, keďže bol za trestný čin odsúdený (odsúdenie Okresným súdom Nitra sp. zn. 1T/150/2004 a Okresným súdom Nitra sp. zn. 1T/177/2005), ako i podľa písmena h/, že spáchal viac trestných činov, keďže s poukazom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/69/2024, ukladal trest súhrnný, za viac spáchaných trestných činov a daná skutočnosť súčasne odôvodňovala i postup súdu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V súlade s § 38 ods. 5 Tr. zák. posudzoval, či ukládanie zvýšeného súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. odôvodňuje súčasné nepoužitie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. pri ukladaní trestu, ako trestu neprimerane prísneho, avšak s prihliadnutím na okolnosti spáchania skutku, s prihliadnutím na následky spáchaného skutku, na osobu obžalovaného, ktorý je opakovane súdne trestanou osobou pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť, dospel k záveru, že zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby z dôvodu opätovne spáchaného zločinu pri súčasnom zvýšení hornej hranice trestnej sadzby z dôvodu ukladania zvýšeného súhrnného trestu nie je pre obžalovaného neprimerane prísne. Posudzoval tiež, či existujú okolnosti prípadu alebo okolnosti na strane obžalovaného odôvodňujúce uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak tieto, s poukazom na okolnosti spáchania skutku (obžalovaný po hádke bodol nožom poškodeného), ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného (opakovane súdne trestaný pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť, pričom bezprostredne po výkone dlhoročného nepodmienečného trestu odňatia slobody sa dopustil obdobného násilného trestného činu ako je prejednávaný skutok, nepodmienečné tresty na neho zjavne nemali prevýchovný účinok, je chronicky závislý od alkoholu, svoju chorobnú závislosť bagatelizuje až neguje, nie je motivovaný k liečbe, je invalidný dôchodca), nevzhliadol a z rovnakých dôvodov nevzhliadol ani okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. z dôvodu, že prejednávaný skutok je zločinom a v prípade obžalovaného ide o opätovne spáchaný zločin, pri zákonom stanovenej hranici trestnej sadzby pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. ako trestný čin najprísnejšie trestný, vo výmere 4 až 10 rokov, zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3, t. j. na 6 rokov až 10 rokov, následne podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3, t. j. na 6 rokov – 13 rokov a 4 mesiace a uloženie trestu na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov, považoval za primeraný. Keďže bol obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre iný jeho úmyselný trestný čin, na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Záverom zdôvodnil uloženie súhrnného trestu, ako i rozhodnutie o nárokoch poškodených na náhradu škody.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote, odvolanie proti výroku o treste, obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že trest uložený mu prvostupňovým súdom je neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti je z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účel trestu možné dosiahnuť aj miernejším trestom odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s nepodmienečným odkladom. Poukázal na ustanovenie § 34 Tr. zák. a mal za to, že takýto neprimeraný trest sa míňa svojmu účinku a účelu, slovenské trestné právo je založené na zásade humanizmu a z tejto zásady vyplýva, že trest má pôsobiť iba takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Dôvodil, že je potrebné taktiež prihliadnuť na skutočnosť, ktorá má význam pri uložení trestu a to jeho priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimnému oľutovaniu, ako aj ku skutočnosti, že išlo o pokus trestného činu a na ochranu spoločnosti mu nie je potrebné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne. Zdôraznil, že v jeho prípade sú splnené všetky podmienky na to, aby mu bol uložený trest na spodnej hranici zákonnej sadzby a tento prípadne podmiennečne odložený s probačným dohľadom a určením primeranej skúšobnej doby. Poukázal na ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. s tým, že je presvedčený, že súd nemal v jeho prípade aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., nakoľko jeho súčasné použitie s ukladaním zvýšeného súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42 je v jeho prípade neprimerane prísne a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že súd neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák. Mal za to, že z hľadiska zásad pri ukladaní trestov, ktoré poňal súd do svojho rozsudku a jeho osobu mohol súd jednako neprihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a tiež mohol uplatniť ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. Opakovane poukázal na vyhlásenie učené na hlavnom pojednávaní, ktoré malo výrazný vplyv na hospodárnosť samotného konania, kedy súd nemusel vykonať rozsiahle dokazovanie ohľadne jeho viny. Taktiež poukázal na jeho kritický postoj k spáchanému skutku, ktorý prezentoval od samého začiatku trestného konania, ako aj v konaní pred súdom a tento je evidentný a úprimný, od začiatku poskytoval súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní. Ďalej poukázal na poľahčujúce okolnosti, ako aj na skutočnosť, že v danom prípade išlo o pokus trestného činu a tieto okolnosti bezpochyby z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účelu trestu odôvodňujú aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák. Navrhol, aby aj na základe jeho vyhlásenia o vine podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. mu bol uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby bez jej navýšenia a aby bol tento podmiennečne odložený.

Záverom uviedol, že pri rozhodovaní je elementárnou povinnosťou súdu dbať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti tzn., aby vždy boli využité opatrenia, ktoré najlepšie vedú k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale zároveň nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú. Uviedol, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nebude iba trestom pre neho, ale aj pre jeho maloletú dcéru, ktorá opätovne na neprimerane dlhý čas príde o svojho otca. Mal za to, že vzhľadom na jeho pomery, ako aj okolnosti prípadu, použitie zvýšenej trestnej sadzby za uvedený trestný čin je neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti, ako aj na jeho nápravu, by postačil aj miernejší trest. Navrhol, aby mu súd uložil primeraný a spravodlivý trest po zohľadnení vyššie uvedených okolností a na základe uvedeného, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu nad rámec písomných dôvodov podaného odvolania nič neuviedol a ani ich nedoplnil a vzhľadom na odvolacie dôvody a to, že považuje trest uložený obžalovanému za neprimerane prísny, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a uložiť miernejší trest.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca a stotožnil sa s jeho návrhom.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý výrok rozsudku súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny, trest uložený obžalovanému považuje z hľadiska druhu a aj jeho výmery za správny, keďže výmera trestu zodpovedá všetkým kritériám. Konštatovala, že uložený trest obžalovanému nemožno považovať za neprimerane prísny a to nielen vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania konania a jeho následku, ale aj s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy. Navrhla preto odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámení sa s námietkami uvádzanými v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. kladne a po stanovisku prokurátora, ako i poškodeného F. G., ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, vykonával dokazovanie len ohľadne skutočností týkajúcich sa ukladania trestu a rozhodovaní o náhrade škody.

Len pre úplnosť možno konštatovať, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výrokom o náhrade škody procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu vecí a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Čo sa týka odvolaním napadnutého výroku o ukladanom treste, je potrebné uviesť, že súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. a správne prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými sa aj odvolací súd stotožňuje, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák., a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa, ako na správne, v podrobnostiach plne poukazuje.

Súd I. stupňa správne poukázal na osobu obžalovaného, ako osobu opakovane súdne trestanú pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť, ako osobu chronicky závislú od alkoholu, ktorá svoju chorobnú závislosť bagatelizuje až neguje, nie je motivovaný k liečbe a je invalidný dôchodca. Rovnako aj odvolací súd upriamuje pozornosť na výpis z evidencie priestupkov a hlavne na odpis registra trestov. Obžalovaný má 20 záznamov v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, bol šesťkrát súdne trestaný, dvakrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a to nie v pomerne krátkej výmere (v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov - vykonanie trestu 20.02.2022 a 6 rokov a 6 mesiacov - vykonanie trestu 24.11.2023), pričom skutku v prejednávanej veci sa dopustil po skutku, za ktorý bol naposledy podmienne odsúdený Okresným súdom Nitra sp. zn. 4T/69/2024, (prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., skutok 18.01.2024), avšak skôr, ako mu bol trest v tejto veci právoplatne uložený (právoplatnosť 14.01.2025).

Aj odvolací súd pri osobe obžalovaného zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a dvoch priťažujúcich okolností, ako i splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu a použitie zákonných ustanovení pri zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaného obžalovaným a to § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák.

Rovnako, ako i súd I. stupňa, nezistil existenciu okolnosti prípadu alebo okolnosti na strane obžalovaného odôvodňujúce uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák., preto sa nestotožnil s námietkami obžalovaného uvádzanými v odvolaní o neprimerane mu prísne uloženom treste.

Odvolací súd sa s ďalšími námietkami a návrhom obžalovaného na uloženie podmiennečného trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby bez jej navýšenia nestotožnil, keďže považoval súdom I. stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za zákonný, primeraný a dostatočný na naplnenie preventívneho, prevýchovného i represívneho účelu trestu. Uložený nepodmienečný trest obžalovanému je spravodlivý, zodpovedajúci požiadavke primeranosti – proporcionálnosti trestu a vyjadruje objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň odvolací súd k námietke obžalovaného, že nepodmienečný trest vo výmere 6 rokov nebude iba trestom pre neho, ale aj pre jeho maloletú dcéru, ktorá opätovne na neprimerane dlhý čas príde o svojho otca udáva, že na uvedené mal obžalovaný myslieť v čase „pred spáchaním“ nielen prejednávaneho skutku (08.11.2024), ale i skutku, ktorého sa dopustil (vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/69/2024) necelé 2 mesiace (18.01.2024) po vykonaní dlhoročného nepodmienečného trestu (24.11.2023). Obžalovaný ani po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nebol schopný viesť riadny život, keďže sa opakovane dopustil ďalšej trestnej činnosti a taktiež páchal

i priestupky, preto nemožno konštatovať, že prejednávaný prípad by bol mimoriadnym, ojedinelým, či skratovým vybočením obžalovaného z riadneho života v rámci zákonných a morálnych noriem.

Opakovane odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na podrobné odôvodnenie súdu I. stupňa ohľadne uloženia trestu a sumarizuje, že skutočnosti namietané obžalovaným ani odvolací súd nepovažuje samé o sebe ani vo vzájomnej súvislosti za také, ktoré by mohli odôvodňovať či už mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody alebo uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby bez jej navýšenia a uloženia podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Na podklade vyššie uvedených skutočností preto i odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd I. stupňa, že v prípade obžalovaného je na dosiahnutie účelu trestu, zabezpečenie individuálnej aj generálnej prevencie, potrebné opätovné uloženie represívneho, t. j. nepodmienečného, súhrnného trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa správne a zákonne rozhodol o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciácie podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vykonanie trestu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T 177/2005 dňa 24.11.2023).

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.